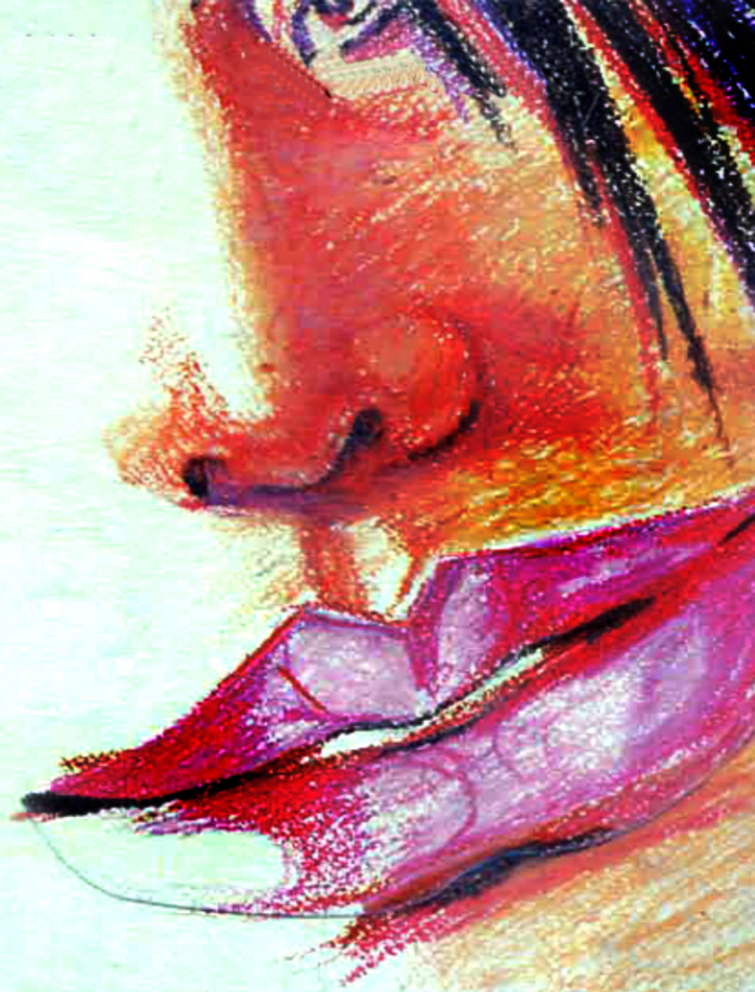
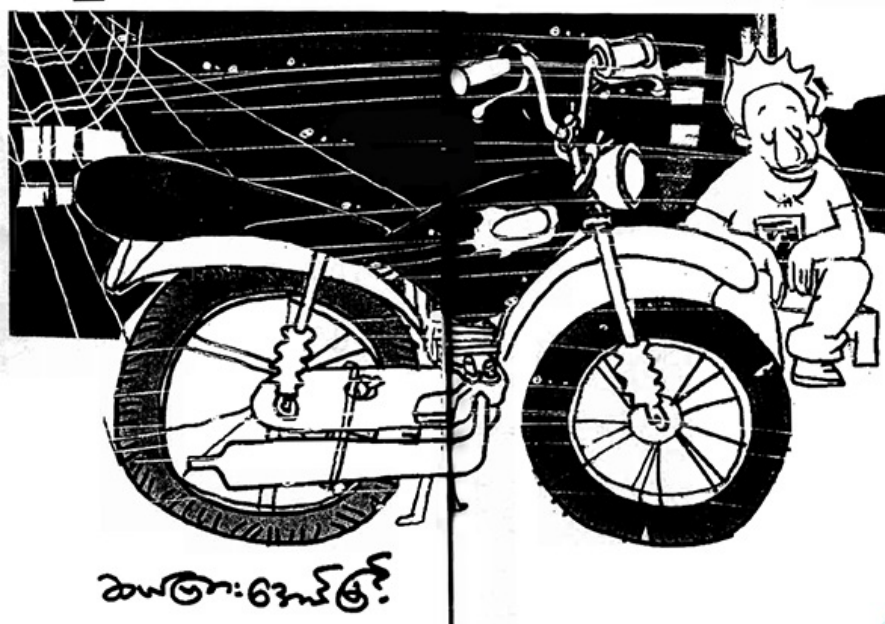

အကြည့်စောင့်
ပြုံးစတင်မူ

ဆယ်ပြား အောင်မြင့်

နာမည်ရင်းက အောင်မြင့်။ ဒါပေမယ့် သူ့ကိုသိတဲ့ လူတိုင်း ဆယ်ပြားအောင်မြင့်လို့ပဲ ခေါ်ကြတယ်။

ဆယ်ပြားအောင်မြင့်ဆိုတာနဲ့ ခင်ဗျားတို့ စိတ်ထဲမှာ သမိန်ပေါသွပ် လို့ ဆယ်ပြားစေ့မျက်နှာနဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ပြေးမြင်ရင် မြင်လိမ့်မယ်။ မဟုတ်ဘူး ။ ဒီလူမျက်နှာက ဆယ်ပြားစေ့မျက်နှာလိုလည်း မဟုတ်ဘူး ။ နောက်ပြီး ဆယ်ပြားလိုနေတာလို့ ၊ ဆယ်ပြားပိုနေတာတို့လို့ ကျပ်မပြ

ည့်တာလည်း မဟုတ်ဘူး။ ဒီလူက ကျပ်လည်း ပြည့်တယ်။ လူကလည်း နှုတ်ခမ်းမွှေးစစ ဗလကောင်းကောင်း နဲ့ လူချော၊ ဒါဆို သူ့ကိုဘာလို့ ဆယ်ပြားအောင်မြင့်လို့ ခေါ်လည်း သိချင်ကြမယ်။

ဒီလူက ပွဲစား၊ ပွဲစားကမှ တစ်ပွဲစား ပွဲစားမျိုး မဟုတ်ဘူး ။ ပွဲပေါင်းမြောက်မြားစွာစားခဲ့တဲ့ ပွဲစား။ ဒါပေမယ့် သူက ပွဲတိုင်းကို တခြားပွဲစားတွေလို ပွဲခအများကြီးစားတဲ့ ပွဲစားမျိုး မဟုတ်ဘူး ။ ကတိသစ္စာရှိရှိ ဆယ်ပြားပဲစားတဲ့ ပွဲစား။ နောက်ပြီး သူက ဒီပြင့်ပွဲစားတွေလို လိုင်းစုံပွဲစားလုပ်တဲ့ လူ မဟုတ်ဘူး ။ တစ်ခုပဲလုပ်တယ်။ သူလုပ်တာက ဆိုင်ကယ်ပွဲစား၊ ဆိုင်ကယ်ပွဲစားမှ ဆိုင်ကယ်အများကြီး အရောင်းအဝယ်လုပ်တဲ့ ပွဲစားမျိုးလည်း မဟုတ်ဘူး ။ ဆိုင်ကယ်တစ်စီးထဲကိုပဲ ပွဲစားလုပ်နေတဲ့ တကယ့်ဆိုင်ကယ်တစ်စီး ပွဲစား၊ ဒီလိုပြောလိုက်လို့ အံ့ဩကြလိမ့်မယ်။ မအံ့ဩနဲ့ သူ့အကြောင်း မကြာခင် သိရမယ်။

ဒီလူ ဘယ်လိုပွဲစားလောကထဲ ရောက်လာတယ်ဆိုတာကိုတော့ ကျွန်တော် မသိဘူး။ ကျွန်တော် သူ့ကိုသိတဲ့ အချိန် ဒီလူပွဲစားလောကမှာ နာမည်ကြီးလူသိများ တဲ့ ပီဘီပွဲစားတစ်ဦးဖြစ်နေပြီ။ ပွဲစားလောကမှာလည်း အပြောအကောင်းဆုံး၊ ပုံမှန်ဝင်ငွေအရှိဆုံးလူဆို သူ့ကိုပဲ ပြရမှာ ။ ဒါ့အပြင် ပွဲစားလောကမှာ အရောင်းအဝယ် အကောင်းဆုံး အလုပ်အဖြစ်ဆုံးလူဆို သူပဲ။ ဒါပေမယ့် သူရောင်းနေ ဝယ်နေတာက များများ မဟုတ်ဘူး ။ စူပါကပ် ခိုပြာရောင် (၉၀)ဆိုင်ကယ်တစ်စီးတည်း ရယ်။

ဆိုင်ကယ်တစ်စီးတည်းကို နှစ်ပေါင်းမြောက်မြားစွာ ရောင်းနေ ဝယ်နေတယ်ဆိုကတည်းက သူ့ရဲ့ အပြောစွမ်းရည်ကို သတိထားမိကြမယ် ထင်တယ်။ သတိမထားမိရင်လည်း ကျွန်တော်သူနဲ့ ကြုံဖူးသလောက်

သူပြောတာ ကြားဖူးသလောက် ပြောပြမယ်။

အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က ဆယ်ပြားအောင် မြင့်ဆီက တစ်စီးထဲသောဆိုင်ကယ်ကို ဝယ်ချင်တယ်။ ဝယ်ချင်တာကလည်း ဒီဆိုင်ကယ်က ရုပ်သန့်တယ်။ (ဘော်ဒီခိုင်တယ်ပေါ့ဗျာ) ဈေးလည်း သက်သာတယ်။ နောက်ပြီး ပွဲစားခကလည်း သူများ တွေလို အများကြီး ပေးရမှာ မဟုတ်ဘူး ။ ဆယ်ပြားတည်းရယ်၊ ဝယ်သူအနေနဲ့ ဘယ်လို တွေးတွေး တန်နေတယ်ပေါ့။ ဒါနဲ့ အဲဒီဆိုင်ကယ်ကိုဝယ်ဖို့ ကျွန်တော်နဲ့ သူငယ်ချင်းလည်း အောင်မြင်ချိန်းထားတဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ထိုင် စောင့်မိကြရော။

ချိန်းထားတဲ့ အချိန်ရောက်တဲ့ အထိ ဆယ်ပြားအောင်မြင့် ရောက်မ လာဘူး။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်တို့ လည်း အရောင်းအဝယ်မဖြစ်တော့လို့ မလာ တော့တာ ဖြစ်မယ်ဆိုပြီး ထပြန်မလို့ တောင် စဉ်းစားလိုက်ကြတယ်။ အဲ ဒီအချိန်ကျမှ ဆယ်ပြားအောင်မြင့် ဆိုင်ကယ်ကြီးကို တဒုန်းဒုန်းစီးပြီး ရောက်လာတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ကိုလည်း တွေ့ရော ဆိုင်ကယ်ပေါ်ကဆင်းလာတယ်။ မျက်နှာလည်း သိပ်မကောင်းဘူး။ ဘာဖြစ်လာတာရယ်လည်း မသိဘူး။ ဒါပေမယ့် သူပုံက အိပ်ရေးပျက်ထားတဲ့ ပုံ၊ ကျွန်တော်တို့ လည်း တစ် ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ပြီး သူ့ကိုဘယ်ကစ ပြောရမှန်းမသိ ဘဲ အူကြောင်ကြောင်ဖြစ်နေကြရတယ်။ ပြီးတော့ သူ့ဆီက တောက်ခတ် သံလည်း ကြားရတယ်ဆိုတော့ အိမ်မှာ ပဲ အဆင်မပြေလာလို့ လား၊ ဒါမှ မဟုတ် လမ်းမှာ တစ်ခုခုများ ပြဿနာတက်လာလားပေါ့။ သူပုံကလည်း စိတ်ပျက်နေတဲ့ ပုံ၊ အတော်ကြာတော့ ကျွန်တော်လည်း မ နေနိုင်တော့ဘဲ

"ကိုအောင်မြင့်ကြီး ဘာဖြစ်လာတာတုန်း"

ဆိုတော့ သူကသက်ပြင်းရှည်ကြီးချပြီး

"မပြောချင်ပါဘူးဗျာ အိမ်မှာ ကြွက်တွေ
သောင်းကျန်းနေလိုက်ပုံများ "

ကျွန်တော်တို့ လည်း သူ့ဘာမဆိုင်ညာမဆိုင် စကားကြောင့် အံ့အား
သင့်သွားပြီး

"ဟင် ကြွက်တွေက ဘာဖြစ်လို့ လဲ"

သူ ကျွန်တော့်စကားကို မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ပြီး

"ဘာဖြစ်ရမှာ လဲဗျ၊ ညက ကြွက်တွေသောင်းကျန်းပြီး ဆိုင်ကယ်က
စ်(စ်)စတာပါပေါ် ခုန်ချနေတော့ ဆိုင်ကယ်ကလည်း စက်နှိုးလျင်တယ်
လေ၊ တစ်ညလုံးကို မအိပ်ရဘူးဗျာ၊ အိပ်မယ်ကြိုလိုက် စက်ထနှိုးလိုက်၊
အိပ်မယ်ကြိုလိုက် သူတို့ ကု ကစ်(စ်)စတာပေါ်ခုန်ချလိုက်၊ စက်က ဝုန်း
ဆိုထနှိုးလိုက်နဲ့ တစ်ညလုံးကို အိပ်ရေးပျက်ရော"

အဲဒီတော့မှ သူ့ဆိုလိုရင်းကို ကျွန်တော်တို့ သဘောပေါက်တယ်။ သူ
ဆိုလိုချင်တာက သူ့ဆိုင်ကယ်က စက်နှိုးရလွယ်တယ်ပေါ့။ ဘယ်လော
က်ထိ စက်နှိုးရလွယ်သလဲဆို ခုနကပြောသလို၊ ကစ်(စ်)စတာပေါ် ကြွ
က်ခုန်ချရင်တောင် စက်နှိုးတယ်ပေါ့။

သူ့အပြောကို ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းက သဘောကျသွားတယ်။ တက
ယ် စက်နှိုးကြည့်တော့လည်း အဟုတ်ဗျာ၊ ကစ်(စ်)စတာပါပေါ် ခြေ
ထောက်တောင်တင်လို့ မရဘူး။ စက်ကိုနှိုးပြီးသား၊
စီးကြည့်တော့လည်း မဆိုးဘူး။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းက ဆိုင်ကယ်
ကိုကြိုက်ပြီး ချက်ချင်းငွေချေလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ အောင်မြင့်ကိုလည်း

ပွဲစားခဆယ်ပြားစားပေးလိုက်တယ်။

ဒါပေမယ့် မကြာပါဘူး။ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းကို သူကြိုက်လှချည်ရဲ့ ဆိုတဲ့ ဆိုင်ကယ်ကြီး တွန်းလာတာ တွေ့ရတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လည်း သချင်တာနဲ့

"ဟေ့ကောင် ဘာလည်း ဆိုင်ကယ်ဆီကုန်သွားလို့ လား"

ဆိုတော့ သူငယ်ချင်းက မျက်နှာကို ရှုံ့မဲ့ပြီး

"ဘယ့်နှယ် ဆီကုန်ရမှာ လဲ စက်နှိုးလို့ မရလို့ ဟေ့ စက်နှိုးလို့ မရလို့ ၊ တောက် ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ မသိဘူး။ ဝပ်ရှော့လည်း စုံနေပြီ။ ဘယ်ဆရာနဲ့ မှ မကောင်းဘူး။ ပြန်ရောင်းလိုက်တာပဲ အေးမယ် ထင်တယ်ကွာ။ မစီးရမယ့် အတူတူ"

သူ့စကားကို ကျွန်တော် အံ့အားသင့်သွားပြီး ...

"ဟ ... ဒါနဲ့ ပွဲစားအောင်မြင်ပြောတော့ ကြွက်ခုန်ချရင်တောင် နိုးတယ်ဆို အခုဘယ်လိုဖြစ်ရတာတုန်း"

ကျွန်တော့်စကားကို သူငယ်ချင်းက ခေါင်းယမ်းပြီး

"ငါလည်း မပြောတတ်တော့ပါဘူးကွာ၊ ကြွက်ခုန်ချတာ လောက်မပြောနဲ့ ၊ ပန်းပဲမောင်တင့်တယ် တက်နင်းခိုင်းရင်တောင် နိုးမှာ မဟုတ်ဘူး "

"ဟ ဒါဆို သူ့ကိုပြန်ပြောသင့်တာပေါ့ကွာ"

"အေး ... ဟုတ်တယ် သူ့ကို သွားပြန်ပြောရမယ်၊ မရရင်လည်း ပြန်ရောင်းလိုက်မယ်ကွာ"

ဆိုပြီး ဆယ်ပြားအောင်မြင့်ဆီ နှစ်ယောက်သား ချီတက်လာခဲ့ကြ

တယ်။ အခန့်သင့်ပါပဲ။ အိမ်ရှေ့မှာ ပက်လက်ကုလားထိုင်နဲ့ ဇိမ်ယူနေတဲ့ ပွဲစားဆယ်ပြားအောင်မြင့်ကို တွေ့တယ်။ သူ့ကိုတွေ့တယ်ဆိုရင်ပဲ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းက ဒေါသတကြီးနဲ့

"ဟေ့လူ ... ခင်ဗျားဆိုင်ကယ် ကစ်(စ်)စတာတာပေါ် ကြွက်ခုန်ချရင် တောင် စက်နိုးတယ်ဆို အခုဘယ်လိုမှ နှိုးမရပါလား"

ဆိုတော့ ဆယ်ပြားအောင်မြင့်က အပြုံးမပျက်ဘူး။ ဘာပြန်ပြောတယ်ထင်သလဲ။

"အေးဗျ ကျုပ်တို့ အိမ်ကကြွက်က အကောင်နည်းနည်းကြီးတယ်ဗျ။ နောက်ပြီး ဒီကြွက်က ဝပ်ရှော့ဆရာသေလို့ ဝင်စားလားတော့မသိဘူး။ သူထခုန်လိုက်ရင် ဆိုင်ကယ်စက်က နိုးတာပဲ " တဲ့ ။

ကဲ သူငယ်ချင်းကလည်း စိတ်ဆိုးတာပေါ့။ ခင်ဗျားကျုပ်ကို သက်သက်အချဉ်ဖမ်းတယ်၊ လိမ်ရောင်းတယ် စသည် ဖြင့်စွပ်စွဲပါလေရော၊ အောင်မြင့်ကတော့ အပြုံးမပျက်၊ အလျှော့လည်း မပေးဘူး။ ခင်ဗျားကြိုက်လို့ ခင်ဗျားဝယ်ထားတာပဲ။ ဘာမှ အချဉ်ဖမ်းစရာ အကြောင်းမရှိဘူး။ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ဇွတ်အတင်း မဝယ်ခိုင်းခဲ့ဘူး စသည် ဖြင့် စကားများကုန်ကြရော။ နောက်ဆုံး သူငယ်ချင်းက စိတ်ညစ်သွားပြီး

"ပြန်ရောင်းမယ်ဗျာ"

"ရတယ်လေ ကျွန်တော်ပြန်ရောင်းပေးမယ်၊ ပွဲခ ဆယ်ပြားပဲပေး"

အောင်မြင့်ရဲ့ စကားကို သူငယ်ချင်းက စိတ်ဆိုးသွားပြီး

"ဟ ဘာလို့ ပေးရမှာ လဲ ဝယ်တုန်းကလည်း ခင်ဗျားဆယ်ပြားစားယူပြီးပြီ၊ အခုပြန်ရောင်းတော့လည်း ခင်ဗျားကဆယ်ပြားစား ထပ်

ယူဦးမယ်ဆို မလွန်လွန်းဘူးလား"

"ဒါဆို မရောင်းနဲ့ လေ"

အောင်မြင်ရဲ့ စကားကြောင့် သူငယ်ချင်း ဝိုင်ကျသွားတယ်။ ဟုတ်တယ်လေ။ သူ့ခမျာ မရောင်းရင်လည်း ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ ဒီဆိုင်ကယ်ကြီး ဒီအတိုင်းပုံကျသွားရုံပဲရှိမယ်၊ စီးလို့ လည်း မရတဲ့ ဟာ။

"ရောင်းမယ်ဗျာ ခင်ဗျားဆယ်ပြားစားယူ၊ ဒါပေမယ့် အမြန်ဆုံးရောင်းပေး"

ဆိုတော့ ဆယ်ပြားအောင်မြင်က ခန့်ခန့်ကြီးပြုံးပြီး ...

"အခု အရောင်းအဝယ်ဖြစ်ပြီလို့ သဘောထားလိုက်၊ ပေးဆယ်ပြားစား"

ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းခမျာလည်း ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့တဲ့ အခြေအနေမို့ အောင့်သက်သက်နဲ့ ဆယ်ပြားစားပေးလိုက်ရတယ်။ ဆယ်ပြားအောင်မြင်ကတော့ သုံးရက်လောက်အတွင်းမှာ ကို အသွားအပြန် ဆယ်ပြားစားစီ ပြားနှစ်ဆယ်ရသွားပြီ။

ဆယ်ပြားစားဆိုတာ အားလုံးသိမှာ ပေါ့။ ဥပမာ တစ်သောင်းတန်ပစ္စည်းဝယ်မယ်ဆိုရင် ဆယ်ပြားစားနဲ့ ပေါင်းရင် တစ်သောင်းတစ်ထောင်ပေးရပြီး ပြန်ရောင်းမယ်ဆိုရင် ဆယ်ပြားစားနှုတ်ပြီး ကိုးထောင်ပဲရတယ်။ အသွားအပြန်ဆို အရောင်းအဝယ်ဖြစ်တာနဲ့ ကိုယ်ကနှစ်ထောင်ရှုံးနေပြီ။ ပွဲစားကြေး ဝင်သွားတာပေါ့။

ဒီလိုနဲ့ စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့ အဲဒီည ကျွန်တော်နဲ့ ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်း အရက်သောက်ဖြစ်ကြတယ်။ အရက်သောက်တော့လည်း သူငယ်ချင်းက အဲဒီအကြောင်းပဲ ကြိတ်မနိုင်ခဲမရ တဖျစ်တောက်တောက်ပြောနေ

တယ်။ ဆယ်ပြားအောင်မြင့် လူပါးဝငတယ် ဘာညာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ ညအ
တော်နက်တော့ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်လည်း ခပ်ထွေထွေနဲ့ အိမ်ပြန်
လာကြတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ဆယ်ပြားအောင်မြင့် အိမ်ရှေ့ရောက်တော့ 'ဝုန်းခနဲ' ဆိုင်က
ယ်စက်နှိုးသံကြားရတယ်။ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်လည်း ရုတ်တရက်
အံ့အားသင့်ပြီး လှည့်ကြည့်မိတော့

"ကြွက်"

ဆယ်ပြားအောင်မြင့် အိမ်အောက်ဆိုင်ကယ်ဘေးမှာ ရိပ်ခနဲ ရိပ်ခနဲ
ကြွက်၊ ကြွက်က ဆိုင်ကယ်ကစ်(စ်)စတာတာပေါ် ထပ်ခုန်ချတယ်။ ဆိုင်
ကယ်စက်က ဝုန်းခနဲထန်းပြန်တယ်။ ကြွက်ကမှ အကောင်ကြီးကြီး၊ ပြီး
တော့ 'ဝွ' တစ်ခုကိုယူပြီး ဆိုင်ကယ်ကို ဟိုလှည့် ဒီဖြုတ် လုပ်နေတယ်။
ကြွက်တစ်ကိုယ်လုံးလည်း စက်ဆီတွေပေလို့ ။

ဟုတ်ကဲ့။ တကယ့်ကြွက်စစ်စစ်ပါ။ ကြွက်ကမှ ဝပ်ရှော့ဆရာ သေလို့
ဝင်စားသလား အောက်မေ့ရတဲ့ ကြွက်၊ အဲဒီ ကြွက်က။

ဆယ်ပြားအောင်မြင့်ဆိုတဲ့ ဆိုင်ကယ်တစ်စီးစားကြွက်။

ဒါကြောင့် ဒီကြွက် အိပ်ရေးပျက်နေတာ။

@@@